

การใช้โวหาร

โวหารในการเขียน

โวหาร หมายถึง วิธีการเขียนเรียงร้อยข้อความให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง โวหารที่ใช้ในการเขียนเรียงความ ได้แก่ พรรณนาโวหาร บรรยายโวหาร อุปมาโวหาร เทศนาโวหาร เทศนาโวหาร สาธกโวหารและอธิบายโวหาร

1. พรรณนาโวหาร หมายถึง การเรียงร้อยข้อความโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ตลอดจนความรู้สึกต่างๆของผู้เขียน โดยเน้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับผู้เขียน

ตัวอย่าง “สนใจเป็นสาวงามที่มีลำแขนขาผ่องทั้งกลมเรียวและอ่อนหยัดผิวขาวละเอียดเช่นเดียวกับแขน ประกอบด้วยหลังมืออวบพูน นิ้วเล็กเรียว หลังเล็บมีสีดั่งกลีบดอกบัวแรกแย้ม”

2. บรรยายโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบายหรือบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์ เป็นการเขียนตรงไปตรงมา ไม่เยิ่นเย้อ มุ่งความชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ เช่น การเขียนเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ การเขียนรายงาน เขียนตำราและเขียนบทความ

ตัวอย่าง “ช่างยกขาหน้าให้ควานเหยียบขึ้นนั่งบนคอ ตั้วมันสูงใหญ่ ไบหูไหวพะเยิบ หงูงบนเรือนลงบันไดมาข้างล่าง เธอชูแขนยื่นผ้าขาวม้าและข้าวห่อใบตองขึ้นมาให้เขา”

3. อุปมาโวหาร หมายถึงการเขียนเป็นสำนวนเปรียบเทียบที่มีความคล้ายคลึงกัน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบสิ่งของที่เหมือนกัน เปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง หรือเปรียบเทียบข้อความตรงกันข้ามหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน

ตัวอย่าง “ อันว่าแก้วกระจกรวมอยู่กับสุวรรณ ย่อมได้แสงจับเป็นเลื่อม
พราวคล้ายมรกต ผู้ที่โง่เขลาแม้ได้อยู่ใกล้นักปราชญ์ ก็อาจเป็นคนเฉลียวฉลาดได้ฉัน
เดียวกัน”

4. เทศนาโวหาร หมายถึง การเขียนอธิบาย ชี้แจงให้ผู้อ่านเข้าใจ ชี้ให้เห็น
ประโยชน์หรือโทษของเรื่องที่กล่าวถึง เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเพื่อ
แนะนำสั่งสอนปลุกใจหรือเพื่อให้ข้อคิดคติเตือนใจผู้อ่าน

ตัวอย่าง “ การทำความดีนั้น เมื่อทำแล้วก็แล้วกัน อย่าได้นำมาคิดถึงบ่อย
ราวกับว่าการทำความดีนั้นช่างยิ่งใหญ่ ใครก็ทำไม่ได้เหมือนเรา ถ้าคิดเช่นนั้นความดี
นั้นก็เหมือนเปลือยเปล่าแต่ถ้าทำแล้วก็ไม่นำมาใส่ใจอีก คิดแต่จะทำอะไรต่อไปอีกจึง
จะดี จึงจะเป็นความดีที่สมบูรณ์ ไม่ตกไม่หล่น”

5. สาธกโวหาร หมายถึง การหยิบตัวอย่างมาอ้างอิงประกอบการอธิบายเพื่อ
สนับสนุนข้อความที่เขียนไว้ให้ผู้อ่านเข้าใจ และเกิดความเชื่อถือ

ตัวอย่าง “ อำนาจความสัตย์เป็นอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ ไม่เพียงแต่จับหัวใจคน
แม้แต่สัตว์ก็ยังมีความรู้สึกในความสัตย์ซื่อ เมื่อกวนอุตายแล้ว ม้าของกวนอูก็ไม่ยอมกิน
หญ้ากินน้ำและตายตามเจ้าของไปในไม่ช้า ไม่ยอมให้หลังของมันสัมผัสกับผู้อื่นนอกจาก
นายของมัน”

